



Värmland / Säffle / Millesvik kyrkogård

Axel Bergström

Året var 1922. Till Näset kom flyttande en person som skulle bli en kändis. Han hette Axel Bergström och var född på Hammarö 1890. Han hade varit lantarbetare, sjöman och chaufför, bland mycket annat. Bergström kom som lagårdskarl till Helle i Millesvik men flyttade snart till Rosenberg i Eskilsäter som traktorförare. Det var en häutig karl som kunde det mesta. Han tjänstgjorde ibland som busschaufför.

Folk tyckte om Bergström, han var pratsam och trevlig och hade för det mesta något roligt att berätta. Han var ungtkarl men en kvinna kom snart in i hans liv. Hon hette Alma och bodde i Götterstad i Millesvik. Romansen började på så sätt att han lånat en bil och med den skjutsade han hem Alma från en fest i missionshuset. Besöken i Göttersta blev allt tätare och 1926 flyttade han in för gott. Paret förlovade sig men gifte sig aldrig.

Bergström föll väl in i rollen som deltidssbonde. Det kom en tid då bönderna skaffade gamla traktorer som ofta krånglade. Då var Bergström bra att ha. Han förstod sig på både förgasare och tändsystem.

Bergström ställde alltid gärna upp och han var billig, ibland tog han ingenting och det var inte alla som frågade honom heller. Men det kunde hända när han gått hem, att det saknades någon skiftnyckel eller en smörjkanna eller något sådant. Detta togs inte på särskilt allvar, han var litet långfingrad, det var bara så.

Ibland tröttnade han på det enformiga livet i Göttersta. Då måste han hitta på någonting. En gång träffade han en lastbilschaufför som skulle till Karlstad. Bergström följde med och tog sig några lediga dagar, han hade ju släkt och vänner både i Karlstad och på Hammarön. Efter några dagar var han tillbaka i Göttersta, hur det nu hade gått till.

En gång kom det in en anmälan till landsfiskalen i Säffle att en motorbåt hittats drivande i Vänern utanför Grimbråten. Det visade sig att båten var stulen i yttre hamnen i Karlstad. Eftersom Bergström varit synlig i Grimbråten vid den tiden blev han förstas misstänkt. Landsfiskalen ansåg nu att ett nekande skulle vara meningslöst. Det borde bara vara att fara till Göttersta och få ett erkännande av Bergström men så enkelt visade det sig inte vara. En förhørsledare från Stockholm kopplades in.

Bergström kom nu med en historia som man sällan hört maken till. Han hade gått in på en matservering i Karlstad. In kom en man som bad att få slå sig ner vid Bergströms bord eftersom det var fullsatt. De båda herrarna presenterade sig för varandra. Det var Axel Bergström från Millesvik och disponent Håkansson från Liljedal. Det blev ett livligt samtal som mest handlade om motorbåtar. När de satt och pratade gick Håkansson och lånade telefonen men där sade han ett annat namn. När han kom tillbaka till bordet sade han att han just köpt en motorbåt som låg i yttre hamnen. Han frågade Bergström om han visste om man kan gå inomskärs ut i Vänern för att ta sig till Liljedal. Visst går det, sade Bergström, men det är en trång och besvärlig farled. Håkansson frågade om Bergström kunde hjälpa honom ut i Vänern. Det kan jag visst det, svarade Bergström men då får du skjutsa mig till Grimbråteland, jag kan ju inte hoppa av mitt i sjön. De blev överens och gick ner till hamnen och gav sig av.

Bergström satt vid rodet och Håkansson vid motorn. Snart sade Håkansson, tänk om bensinen inte räcker både till Grimbråten och Liljedal. Det ordnar jag, sade Bergström, jag känner en i Grimbråten som har bil, han har säkert en reservdunk. Framkomna till Grimbråten gick Bergström till sin bekante och fick mycket riktigt en dunk med bensin. Nu hade något märkligt hänt, när Bergström kom ned till stranden var både båten och Håkansson borta. Bergströms förklaring var att Håkansson hade stulit båten och så blandade han in Bergström för att han skulle få skulden. På polisens fråga varför båten hade övergivits gav han svaret att det inte var hans sak att utreda. Förhöret pågick en hel eftermiddag men fick inget rättsligt efterspel för Bergström

Axel Bergström blev kvar i Göttersta resten av sitt liv. Under kriget var han en engagerad hemvärnsman, särskilt vid tillfällen då lottorna kokade åter. Var som helst och alla tider på dygnet kunde man träffa på honom. Han gick på alla auktioner, fester, tältbiografer och religiösa stugmöten.

Under en period var han skrothandlare och hade en gammal lastbil och gjorde uppköpsresor både i Värmland och Dalsland.

Källa: Fritt efter Allan W Nilsson Människor och händelser på Värmlandsnäs.